

La passió soul d'Aiala entre els jardins del Museu Marítim

Jara Aiala va tocar ahir amb la seva banda en el marc del festival Cruïlla XXS

Aiala | Xavier Mercadé

Malgrat que els concerts han de reduir els seus aforaments, cosa que suposa evidents dificultats econòmiques a sales, organitzadors i músics, costa no veure l'encant a poder gaudir d'un agradable concert en els acollidors jardins del Museu Marítim. Tot i els mosquits, les mascaretes i els gels hidroalcohòlics, el lloc escollit per al concert d'**Aiala** era ja atractiu per ell mateix.

Amb l'aforament ple i tothom assegut ja a la seva cadira, els músics d'**Aiala** pugen dalt de l'escenari i toquen els primers acords d'"In Trouble". Creant expectació, puja després la cantant, per rematar l'intro d'"In Trouble" amb què obren el concert. La segueix "All In", amb què **Aiala**, amb les cordes vocals ja escalfades, demostra el domini que té de la seva veu, fent filigranes i mostrant el seu càlid soul. Presagiant com seria el concert, els ritmes jamaicans de "Time Goes Fast" s'apoderen finalment del públic, que comença a seguir els cops sonors de la guitarra aplaudint amb les mans.

Ataviada fins al moment amb una jaqueta platejada brillant de màniga llarga, aparentment massa abrigada pel vespre calorós que ens acollia, **Aiala** se'n desfà i mostra un top negre, igualment brillant. I és que la música és tota una *showwoman*. Capaç de canvis de vestuari, malgrat les circumstàncies, com una **Christina Aguilera**, i ballant enèrgicament mentre canta, com si fos una **J Lo**, es fa tot l'escenari seu, sense importar-li si entre el públic hi ha dues-centes o dues mil persones.

Aiala i Celia del Barco Foto: Xavier Mercadé

El quart tema que interpreten és una versió de **Prince**, "When Dove's Cry". "Maybe I'm just like my father too bold, maybe you're just like my mother" canta **Aiala**, sota l'atenta mirada dels seus pares, que són a sota l'escenari gaudint de l'espectacle. I del príncep del pop, passen a l'únic tema en castellà de *Nothing less than art* (Kasba, 2019), "Iluminada", amb què la banda ens trasllada a un concert de rock i mestissatge. Celia del Barco, teclista i segona veu del grup, surt de darrera del piano per sumar-se a Jara Aiala, que canta i balla en primer terme de l'escenari. I allà es queden les dues també a "These Games", complementant-se l'una a l'altra: la tècnica impol·luta de del Barco amb el soul i la passió d'**Aiala**.

"Mother's Daughter", un dels darrers temes de **Miley Cyrus**, és el següent de la *setlist*. Però **Aiala** en fa una versió encara amb més força, amb una guitarra amb una sonoritat potent, de la mà de Pol Sistarch, i un vers modificat per "I've got the power", totalment merescut. Però, aparentment, entre el públic hi ha més fans d'**Aiala** que de **Cyrus**, que no s'emocionen tant per la versió com ho fan pels seus temes propis. Tot i així, hi ha clàssics que mai fallen. Després de "New Beginning" i "Make a Good Face", el grup enfila un mashup de "Moonage Daydream" de **David Bowie** i "Hotel California" dels **Eagles**, que fa corejar les tornades al públic.

Jara Aiala és d'aquelles artistes que sempre guanyen en directe. No només per la seva veu, que omple amb naturalitat l'espai que la rodeja, sinó també per l'energia contagiosa que desprèn -que, tenint en compte les mesures de seguretat estrictes imposades en el concert, va ser l'única cosa que es va contagiar ahir-. Potser per això, i per la brevetat dels concerts en aquesta nova normalitat, **Aiala** no va entretenir-se amb discursos ni grans parlaments. Tot el que havia de dir, ho va expressar cantant.

Aiala Foto: Xavier Mercadé

Ja passat l'equador del concert, la banda descobreix en directe la darrera cançó que han publicat, "Take a deep breath", un tema que malgrat en l'enregistrament sona més aviat calmat, agafa un aire de festivitat amb el grup dalt de l'escenari. En acabar-lo, **Aiala** es dirigeix al fons de la tarima, d'esquenes, cara a cara amb Macià Amorós i la seva bateria, i comença un ball suggerent que acompanya "Pink Ink", un tema que desprèn pels quatre costats la sensualitat i la tristor del blues.

L'actuació enfila la recta final amb "Only One" i el seu rap, amb la versió enèrgica de "Juice" de **Lizzo**, un "Listen" aclamat pel públic i un "My essence" final, amb del Barco de nou fora dels teclats i trepitjant fort l'escenari, i Amorós al pad. Així s'acomiada **Aiala** que baixa de la tarima i s'endinsa a l'edifici acristallat de darrere de l'escenari, des d'on senten els crits del públic que, entre aplaudiments i xiulets, reclamen els bisos. Triomfant, la banda al complet retorna a l'escenari per recuperar, aquesta vegada sencera, "In Trouble", i posar punt final a la vesprada amb "Red Temple", amb el públic ja dempeus i ballant tímidament des del lloc assignat pels acomodadors. I els pocs que encara quedaven asseguts, s'aixequen també en acabar el concert, per agrair amb aplaudiments l'actuació d'**Aiala**.